

LUXEMBOURG

ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE PRIMERA INSTANCIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
GERICHT ERSTER INSTANZ DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF FIRST INSTANCE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
TRIBUNAL DE PREMIÈRE INSTANCE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT CHÉADCHÉIME NA GCOMHPHOBAL EORPACH
TRIBUNALE DI PRIMO GRADO DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA

EUROPOS BENDRIŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
Az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága
IL-QORTI TAL-PRIMISTANZA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
GERECHT VAN EERSTE AANLEG VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
SĄD PIERWSZEJ INSTANCIJ WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE PRIMEIRA INSTÂNCIA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKYCH SPOLEČENSTEV
SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT

Pers en Voorlichting

PERSCOMMUNIQUE nr. 99/08

18 december 2008

Arrest van het Gerecht van eerste aanleg in de zaken T-211/04 en T-215/04

*Government of Gibraltar en Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland /
Commissie*

HET GERECHT VERKLAART NIETIG DE BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE VOLGENS WELKE HET VOORSTEL VOOR EEN HERVORMING VAN DE VENNOOTSCHAPSBELASTING VAN GIBRALTAR ONRECHTMATIGE STAATSTEUN VORMT

***Het referentiekader voor de beoordeling van de regionale selectiviteit van de hervorming is
namelijk uitsluitend het grondgebied van Gibraltar en niet dat van het Verenigd Koninkrijk.
Voorts heeft de Commissie het onderzoekskader met betrekking tot de bepaling van de
selectiviteit niet in acht genomen***

In augustus 2002 heeft het Verenigd Koninkrijk de voorgenomen hervorming van de vennootschapsbelasting door de regering van Gibraltar bij de Commissie aangemeld. Die hervorming omvatte met name de afschaffing van het oude belastingstelsel en de invoering van drie belastingen die voor alle vennootschappen in Gibraltar zouden gelden; een registratierecht, een personeelsbelasting, en een belasting op het gebruik van bedrijfsruimten (business property occupation tax, „BPOT”), met dien verstande dat voor de belastingplicht met betrekking tot die laatste twee belastingen een plafond van 15 % van de winst geldt.

Na afloop van een formele onderzoeksprocedure heeft de Commissie in 2004 besloten¹, dat de aangemelde voorstellen voor de hervorming van het stelsel van vennootschapsbelasting in Gibraltar een met de gemeenschappelijke markt onverenigbare staatssteunregeling vormden, en dat die voorstellen dus niet konden worden uitgevoerd.

In haar beschikking stelde de Commissie zich op het standpunt dat voornoemde hervorming regionaal gezien selectief was, voor zover daarin werd voorzien in een stelsel volgens hetwelk de ondernemingen in Gibraltar over het algemeen tegen een lager tarief werden belast dan de ondernemingen in het Verenigd Koninkrijk. Voorts was zij van mening dat drie aspecten van de belastinghervorming materieel selectief waren: ten eerste, de voorwaarde dat een onderneming

¹ Beschikking 2005/261/EG van de Commissie van 30 maart 2004 inzake de steunregeling die het Verenigd Koninkrijk voornemens is ten uitvoer te leggen bij de hervorming van de vennootschapsbelasting door de regering van Gibraltar (PB 2005, L 85, blz. 1).

winst moet maken om belastingplichtig voor de personeelsbelasting en de BPOT te zijn, omdat deze voorwaarde de ondernemingen bevoordeelt die geen winst maken; ten tweede, het plafond van 15 % van de winst dat geldt voor de verschuldigdheid van de personeelsbelasting en de BPOT, omdat dit plafond de ondernemingen bevoordeelt die in het betrokken belastingjaar weinig winst maken in verhouding tot hun aantal werknemers en hun gebruik van bedrijfsruimten; ten derde, de personeelsbelasting en de BPOT, omdat die belastingen naar hun aard de ondernemingen bevoordelen die niet werkelijk fysiek aanwezig zijn in Gibraltar.

De regering van Gibraltar en het Verenigd Koninkrijk hebben beroepen tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie ingesteld bij het Gerecht van eerste aanleg.

Met betrekking tot de **regionale selectiviteit** herinnert het Gerecht om te beginnen eraan dat de communautaire bepalingen betreffende steunmaatregelen van de lidstaten van toepassing zijn op Gibraltar. Uit dien hoofde wijst het Gerecht erop dat steunmaatregelen die „bepaalde ondernemingen of bepaalde producties” begunstigen, dat wil zeggen selectieve steunmaatregelen, verboden zijn.

Vervolgens onderzoekt het Gerecht of volgens **de drie voorwaarden die in het arrest betreffende de belastingregeling van de Azoren zijn vastgesteld**², het grondgebied van het Verenigd Koninkrijk dan wel het grondgebied van Gibraltar het passende referentiekader is voor de beoordeling of de in geding zijnde belastinghervorming regionaal selectief is.

Wat de eerste voorwaarde van voornoemd arrest (institutionele autonomie) betreft, stelt het Gerecht vast dat de bevoegde autoriteiten van Gibraltar, die de belastinghervorming hebben uitgewerkt, op constitutioneel niveau over een eigen politieke en administratieve status beschikken, die losstaat van die van de centrale regering van het Verenigd Koninkrijk.

Met betrekking tot de tweede voorwaarde (procedurele autonomie) herinnert het Gerecht eraan dat hieraan is voldaan voor zover de belastinghervorming is uitgewerkt zonder dat de centrale regering rechtstreeks invloed op de inhoud ervan kon uitoefenen. In dit verband stelt het Gerecht vast dat **de resterende** wetgevende bevoegdheid van het Verenigd Koninkrijk in Gibraltar en de verschillende aan de gouverneur van Gibraltar verleende bevoegdheden moeten worden uitgelegd als middelen die het Verenigd Koninkrijk in staat stellen, zijn verantwoordelijkheid jegens de bevolking van Gibraltar te aanvaarden en zijn internationaalrechtelijke verplichtingen na te komen; zij moeten niet aldus worden uitgelegd, dat zij een bevoegdheid tot rechtstreeks ingrijpen in de inhoud van een door de autoriteiten van Gibraltar vastgestelde belastingmaatregel verlenen, te meer waar die restbevoegdheden nooit op fiscaal gebied zijn uitgeoefend.

De derde voorwaarde (economische en financiële autonomie) verlangt dat eventuele financiële consequenties van de invoering van de belastinghervorming voor Gibraltar niet door bijstand of subsidies van andere regio's of van de centrale regering van het Verenigd Koninkrijk worden gecompenseerd. Het Gerecht stelt vast dat geen van de door de Commissie aangevoerde financieringsmaatregelen ertoe dient om eventuele financiële consequenties van de belastinghervorming voor Gibraltar te compenseren.

Aangezien aan de drie voorwaarden van het arrest betreffende de belastingregeling van de Azoren is voldaan, stelt het **Gerecht derhalve vast dat het referentiekader voor de beoordeling van de regionale selectiviteit van de in geding zijnde belastinghervorming uitsluitend het grondgebied van Gibraltar is**, en dat derhalve geen vergelijking kan worden gemaakt tussen het belastingstelsel dat van toepassing is op de in Gibraltar gevestigde ondernemingen en het stelsel dat voor de in het Verenigd Koninkrijk gevestigde ondernemingen geldt teneinde een selectief voordeel voor de eerstgenoemde aan te tonen.

---

² Arrest van het Hof van 6 september 2006 in zaak C-88/03, Portugal/Commissie (zie ook CP 65/06).

Met betrekking tot de **materiële selectiviteit** van de betrokken belastinghervorming merkt het Gerecht verder op dat de kwalificatie door de Commissie van een belastingmaatregel als selectief een analyse in drie etappes vergt.

De Commissie moet eerst bepalen en onderzoeken welke algemene of „normale” regeling van het belastingstelsel geldt in het geografische gebied dat het relevante referentiekader vormt. De Commissie moet vervolgens vaststellen of het door de betrokken belastingmaatregel verschaft voordeel eventueel selectief is ten opzichte van die algemene of „normale” belastingregeling, door te bewijzen dat die maatregel van voornoemde algemene regeling afwijkt en dus een differentiatie invoert tussen marktdeelnemers die zich in een feitelijk en juridisch vergelijkbare situatie bevinden.

Indien de Commissie aantoont dat eventueel sprake is van uitzonderingen op de algemene of „normale” belastingregeling die tot een differentiatie tussen ondernemingen leiden, is het echter bovendien mogelijk dat een dergelijke differentiatie niet selectief is, indien zij voortvloeit uit de aard en de opzet van het lastenstelsel waarbinnen zij plaatsvindt. In dat geval staat het aan de betrokken lidstaat aan te tonen dat de in geding zijnde differentiaties door de aard en de algemene opzet van zijn belastingstelsel worden gerechtvaardigd. In dat verband moet de Commissie in derde instantie nagaan of dit daadwerkelijk het geval is.

Het Gerecht voegt eraan toe dat de Commissie, indien zij de eerste en de tweede etappe van voornoemde analyse niet verricht, niet met de derde en laatste etappe kan beginnen omdat zij anders de grenzen van haar controle zou overschrijden. Een dergelijke benadering zou het namelijk enerzijds de Commissie mogelijk maken de plaats in te nemen van de lidstaat bij de bepaling van zijn belastingstelsel en zijn algemene of „normale” regeling, en zou het anderzijds de lidstaat onmogelijk maken de in geding zijnde differentiaties door de aard en de algemene opzet van zijn belastingstelsel te rechtvaardigen, aangezien de Commissie niet eerst zijn belastingstelsel en zijn algemene of „normale” regeling heeft bepaald en ook het afwijkende karakter van die differentiaties niet heeft aangetoond.

Het Gerecht stelt vast dat de Commissie niet eerst de algemene of „normale” regeling van het aangemelde belastingstelsel heeft bepaald en ook de kwalificatie van die regeling door de autoriteiten van Gibraltar niet in twijfel heeft getrokken, en is van oordeel dat het voor die instelling onmogelijk was aan te tonen dat bepaalde elementen van het aangemelde belastingstelsel een afwijking vormden en dus a priori selectief waren ten opzichte van zijn algemene of „normale” regeling. Het Gerecht stelt zich eveneens op het standpunt dat het voor de Commissie ook onmogelijk was correct te beoordelen of eventuele differentiaties tussen ondernemingen door de aard en de algemene opzet van het aangemelde belastingstelsel konden worden gerechtvaardigd, daar de Commissie dit niet vooraf heeft bepaald en ook niet heeft onderzocht.

Verder merkt het Gerecht op dat de Commissie, door zich niet aan voormelde analyse in drie etappes te houden, de grenzen van haar controle heeft overschreden, gelet op de omvang van de bevoegdheid van de autoriteiten van Gibraltar betreffende de bepaling van zijn belastingstelsel en zijn algemene of „normale” regeling. Daar de Commissie voor haar analyse met betrekking tot de materiële selectiviteit niet is uitgegaan van de regeling die de verzoekers in casu als algemene of „normale” regeling hebben aangemerkt, en daar zij die regeling niet heeft bepaald en de juistheid daarvan niet heeft onderzocht, heeft zij haar eigen logica opgedrongen aan de inhoud en de werking van het aangemelde belastingstelsel.

Om die redenen is het Gerecht van oordeel dat de Commissie niet heeft aangetoond dat uit de drie litigieuze aspecten van de belastinghervorming selectieve voordelen voortvloeien, en verklaart het de beschikking van de Commissie, mede gelet op haar beoordeling met betrekking tot de regionale selectiviteit, in haar geheel nietig.

N.B.: Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen kan binnen twee maanden na de betekening een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening tegen de beslissing van het Gerecht worden ingesteld.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Gerecht van eerste aanleg niet bindt.

Beschikbare talen: DE, ES, EN, FR, EL, IT, NL

De volledige tekst van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de internetpagina van het Hof

*<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=NL&Submit=rechercher&numaff=T-211/04>
vanaf ongeveer 12.00 uur.*

Voor nadere informatie wende men zich tot de heer Stefaan Van der Jeught.

Tel: +352 4303 2170 Fax: +352 4303 2988